

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie **A. H.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 maja 2013 r.

wniosku Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 kwietnia 2013 r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego nie może zostać uznany za zasadny.

Sam fakt, że strona procesu karnego jest czynnym zawodowo biegłym i wykonują swoje obowiązki zawodowe na terenie objętym właściwością sądów w okręgu krakowskim, nie jest równoznaczny z możliwością przyjęcia, iż dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby sprawę przekazać do rozpoznania innemu sądowi niż ten, który jest ku temu właściwy. Nie można bowiem przyjąć, że sam fakt aktywności zawodowej którejś ze stron procesu na określonym terenie, może powodować wątpliwości co do bezstronności organu orzekającego. Trudno w takiej sytuacji mówić o uprzywilejowaniu uczestnika procesu, nie jest on przecież bezpośrednio związany z Sądem właściwym do rozpoznania sprawy. Przeciwnie,

gwarancji rzetelnego wykonywania obowiązków zawodowych wskazanej osoby należy upatrywać w niezależności od organów wymiaru sprawiedliwości.

O ile natomiast istnieją inne względy, o których Sąd w uzasadnieniu swego pisma nie wspomina, powinny one być rozstrzygnięte w trybie rozpoznania wniosków złożonych na podstawie art. 42§1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.